

Sygn. akt IV Ua 43/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 marca 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SSO Jacek Witkowski (spr.)

Sędziowie: SSO Katarzyna Antoniak

SSO Elżbieta Wojtczuk

Protokolant: sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu w dniu 17 marca 2015 r. w Siedlcach

na rozprawie

sprawy z wniosku Z. Ł.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do większego odszkodowania z tytułu wypadku w drodze z pracy do domu w związku z pogorszeniem stanu zdrowia

na skutek apelacji Z. Ł.

od wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach IV Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 7 listopada 2014r. sygn. akt IV U 49/12

I. oddala apelację;

II. przyznaje z sum Skarbu Państwa – Kasa Sądu Okręgowego w Siedlcach na rzecz adwokat M. B. kwotę 73,80 (siedemdziesiąt trzy 80/100) zł tytułem wynagrodzenia za zastępstwo procesowe pełnione z urzędu zawierające podatek od towarów i usług.

Sygn. akt IV Ua 43/14

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu Z. Ł. prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu pogorszenia się stanu zdrowia w związku z wypadkiem w drodze do domu zaistniałym 26.11.2002r.

Od decyzji tej odwołanie złożył Z. Ł., który wnosił o jej zmianę, argumentując, że stan jego zdrowia uległ pogorszeniu.

Wyrokiem z dnia 07.11.2014r. Sąd Rejonowy w (...)IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił odwołanie Z. Ł. i jednocześnie przyznał pełnomocnikowi z urzędu wynagrodzenie od Skarbu Państwa w kwocie 73,80 zł.

Sąd Rejonowy rozstrzygnięcie swoje oparł na następujących ustaleniach faktycznych:

Ubezpieczony Z. Ł. w związku ze skutkami wypadku w drodze do domu miał stwierdzony długotrwały uszczerbek na zdrowiu o wymiarze 25 %. Następnie w 2011r. wystąpił on z wnioskiem do ZUS o zmianę wysokości uszczerbku w związku z pogorszeniem się stanu zdrowia. Komisja lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 06.12.2011r. nie stwierdziła zwiększenia wysokości uszczerbku.

W toku postępowania odwoławczego Sąd Rejonowy dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy ortopedy i neurologa w celu ustalenia czy stan zdrowia ubezpieczonego uległ pogorszeniu w związku ze skutkami wypadku w stosunku do daty wydania orzeczenia przez lekarza orzecznika ZUS z dnia 26.03.2008r.

Biegli stwierdzili u Z. Ł. przebyte skręcenie prawego stawu skokowo-goleniowego ze złamaniem kostki przyśrodkowej goleni, zespół kanału prawego stępu, leczony operacyjnie w 2005r. i 2010r. Stwierdzone w badaniu przedmiotowym zmiany w postaci niewielkiego wychudzenia prawej goleni, blizny pooperacyjnej prawego stępu oraz ograniczenie zakresu ruchów prawej stopy uzasadniają ustalenie uszczerbku stałego na zdrowiu w związku z wypadkiem w wysokości 25 %. Uszczerbek ten odpowiada dyspozycji pkt. 162 c rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18.12.2002r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustaleniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania (Dz. U. z 2013r. poz. 954). Dalej Sąd Rejonowy ustalił na podstawie opinii uzupełniającej, iż neuropatia nerwu piszczelowego tylnego ma związek z urazem z dnia 26.11.2002r., a także taki związek może mieć progresja choroby kręgosłupa. Biegli stwierdzili, że schorzenia te nie zwiększają stopnia uszczerbku na zdrowiu i mieszczą się w opisie pkt. 162 c. Sąd I instancji na wniosek pełnomocnika ubezpieczonego wywołał drugą opinię innych biegłych tych samych specjalności. Biegli ci rozpoznali te same schorzenia u wnioskodawcy co poprzednio opiniujący, a także podzielili ich ocenę wysokości uszczerbku na zdrowiu, stwierdzając przy tym, iż brak jest podstaw orzeczniczych do przyjęcia poz. 181 t rozporządzenia. Ponadto Sąd przeprowadził dowód z opinii biegłego neurochirurga. Biegły ten również zarówno w opinii głównej jak i uzupełniającej podzielił dokonane rozpoznanie obydwu zespołów biegłych, a także ocenę w zakresie wysokości uszczerbku na zdrowiu.

Sąd Rejonowy w pełni zgodził się z wnioskami zawartymi w opiniach biegłych, uznając je za przekonujące, jasne i logiczne. W konsekwencji Sąd ustalił, iż nie doszło do pogorszenia stanu zdrowia ubezpieczonego w związku z następstwami wypadku z dnia 26.11.2002r. Żądanie ubezpieczonego oparte na treści art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 30.10.2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. Nr 199 poz. 1673) nie znajduje usprawiedliwionych podstaw.

Z tych względów Sąd Rejonowy na zasadzie art. 477¹⁴ § 1 kpc orzekł o oddaleniu odwołania. Na podstawie zaś § 11 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163 poz. 1349 ze zm.) przyznał pełnomocnikowi wynagrodzenie w kwocie 73,80zł.

Powyższy wyrok został zaskarżony w drodze apelacji przez pełnomocnika ubezpieczonego.

Strona apelacyjna wносиła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez przyznanie prawa do jednorazowego odszkodowania w związku z pogorszeniem się stanu zdrowia, a ponadto wносиła o uzupełnienie materiału dowodowego poprzez dopuszczenie dowodu z opinii biegłego ortopedy-traumatologa oraz neurochirurga, którzy wypowiedzą się, czy nastąpiło pogorszenie się stanu zdrowia ubezpieczonego w stosunku do orzeczenia z dnia 26.03.2008r. oraz odniosą się do uwag pełnomocnika ubezpieczonego zawartych w piśmie procesowym z dnia 08.10.2012r. i dwóch innych pism.

Skarżąca złożyła jako alternatywny wniosek uchylenie wyroku w pkt. I i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

W dalszej części petitum apelacji, skarżąca zarzuciła niewyjaśnienie istotnych okoliczności dla rozstrzygnięcia sprawy wskutek naruszenia przepisów postępowania, które mogło mieć wpływ na rozstrzygnięcie, a mianowicie:

1. Art. 217 § 1 kpc w zw. z art. 286 kpc polegające na:

- nieuzasadnionym oddaleniu wniosku o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego ortopedy i neurochirurga w sytuacji, gdy ubezpieczony na przestrzeni lat przeszedł dwukrotnie zabieg neurektomii nerwu piszczelowego, co miało związek z wypadkiem z 2002r. i nie zostało uwzględnione przy ustalaniu stopnia uszczerbku na zdrowiu oraz w sytuacji gdy biegli rozpoznali u ubezpieczonego zespół bólowy kręgosłupa oraz progresję choroby zwyrodnieniowej kręgosłupa, która powinna być oceniona według pozycji najbardziej zbliżonej zgodnie z § 8 ust. 3 rozporządzenia w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu.

2. naruszenie art. 233 § 1 kpc poprzez pominięcie opinii sądowo-lekarskiej z zakresu ortopedii wydanej w sprawie III RC(...)z której wynika, że nastąpiło pogorszenie stanu zdrowia ubezpieczonego.

W ocenie Sądu Okręgowego apelacja pełnomocnika ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Rejonowy poczynił szczegółowe ustalenia faktyczne i dokonał właściwej oceny prawnej.

W ramach regulacji zawartej w art. 233 § 1 kpc Sąd przeprowadził dowody z dwóch opinii zespołów lekarzy neurologa i ortopedów-traumatologów oraz opinii neurochirurga. Opinie te były zbliżone ze sobą zarówno w zakresie rozpoznanych schorzeń jak wysokości uszczerbku na zdrowiu. Biegli wydawali również opinie uzupełniające, które odnosiły się do pytań kierowanych do nich przez stronę odwołującą się.

Sąd Rejonowy podzielił wnioski wypływające z tych opinii. Sąd ten również ustosunkował się do zarzutu zakwalifikowania uszkodzenia nerwu piszczelowego tylnego do poz. 162 c, a nie do 181 t powołując się na jednoczesne w tej materii wnioski wynikające z opinii biegłych M. R. i P. W.. Podobnie rzecz się miała do oceny zespołu bólowego kręgosłupa, gdyż biegli nie stwierdzili zespołu korzeniowego.

Zatem wobec stanowczości i spójności opinii biegłych lekarzy, Sąd I instancji zasadnie oddalił wniosek dowodowy o powołanie kolejnego biegłego lekarza ortopedy i neurochirurga. Trafnie Sąd w tej kwestii powołał się na orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 10.09.1999r. w sprawie II UKN 96/99. Sąd Okręgowy również nie znalazł uzasadnionych przesłanek do przeprowadzenia takiego dowodu w postępowaniu dwuinstancyjnym, tym bardziej, iż strona odwołująca się nie przedłożyła nowych dokumentów medycznych. Ponadto podzielić należało stanowiska Sądu Rejonowego, że opinia sądowo-lekarska z zakresu ortopedii wywołana w sprawie w postępowaniu przed Sądem Rodzinnym nie jest przydatna dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy, ponieważ była wywołana na inną okoliczność.

W tej sytuacji zarzuty apelacyjne należało uznać za nietrafne i w związku z tym apelacja podległa oddaleniu z mocy art. 385 kpc.

Sąd Okręgowy przyznał pełnomocnikowi z urzędu wynagrodzenie za udział w postępowaniu przed Sądem drugiej instancji w oparciu o powołane wyżej przepisy rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r.